

Riddertijd (Middeleeuwen)

Karel de Grote

Lang geleden begon de tijd van de ridders.

Wie goed met een zwaard kon vechten en een paard had, kon ridder worden. De allersterkste en de allerrijkste van alle ridders was Karel de Grote.

Iedereen noemde hem De Grote omdat het een hele grote man was. “Karel,” zei zijn moeder vaak tegen hem, “jij wordt op een keer de allergrootste van alle koningen.”

En zijn moeder kreeg gelijk: Karel werd de grootste en sterkste koning van allemaal.

Elk jaar stuurde hij zijn ridders op pad om land te veroveren en vaak ging hij zelf op reis om de nieuwe landen te bezoeken.

Op een dag kreeg Karel de Grote bezoek. Paus Leo stond voor de deur. Leo was de baas van alle priesters en monniken en woonde in een mooi paleis in Rome.

“Karel,” zei Paus Leo, “je moet met helpen. Er zijn mensen die me weg willen jagen.”

Karel dacht even na en toen zei hij: “Ik zal je helpen. Ik breng je veilig naar Rome. Mijn ridders zorgen dat je niets overkomt. Maar dan moet jij iets voor mij doen.”

“Wat dan?”, vroeg Leo.

“Dat zul je wel zien”, antwoordde Karel raadselachtig.

Na een lange reis kwamen Karel de Grote, paus Leo en de ridders veilig aan in Rome. In Rome ging Karel als eerste naar een goede goudsmid. Hij zei tegen de smid: “Je moet een kroon voor me maken. Een kroon van zuiver goud met dure edelstenen”.

Toen de kroon klaar was, ging Karel naar paus Leo. Hij liet de kroon zien en zei: “Je moet me met deze kroon kronen.”

“Maar je bent toch al koning,” zei paus Leo. “Jawel,” zei Karel, “maar ik wil meer. Ik wil keizer worden zodat iedereen weet dat ik de grootste koning van allemaal ben.”

En zo gebeurde. De grote koning was een grote keizer geworden.

Karel de Grote maakte van alle landen die hij veroverde één groot land en hij verdeelde dat land onder zijn ridders. Iedere ridder kreeg een stukje land te leen.

Maar dan moesten ze wel beloven dat ze Karel zouden helpen als dat nodig was. Bv als er weer eens een land veroverd moest worden.

Natuurlijk beloofden de ridders dat. Ze wilden graag het land hebben, maar ze vonden vooral vechten erg leuk.

Karel de Grote liet scholen bouwen voor de kinderen van de graven. Zo werd iedereen rijker en rijker: de graven, de ridders, de koningen en de paus.

Maar hoe zat het dan met de gewone mensen?

Die konden niet naar school. Ze moesten hard werken op de landerijen van de graven en moesten gehoorzaam zijn aan de graaf en aan de koning en aan de kerk.

Keizer Karel liet zijn geschiedenis opschrijven en zo weten we dat dit allemaal echt gebeurd is.....

